

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Šalomounové a soudců Mgr. Jitky Lukešové a Mgr. Martina Šebka ve věci

nezletilé: **N**■■■■■ **P**■■■■■, narozená dne ■■■■■
bytem ■■■■■
zastoupená kolizním opatrovníkem městem Karlovy Vary - Magistrátem
města Karlovy Vary
sídlem Moskevská 2035/21, 360 01 Karlovy Vary

dcery rodičů: **K**■■■■■ **P**■■■■■, narozená dne ■■■■■
bytem ■■■■■
zastoupená advokátem JUDr. Janem Jasou
sídlem Jaltská 989/7, 360 01 Karlovy Vary
R■■■■■ **K**■■■■■, narozený dne ■■■■■
bytem ■■■■■
zastoupený advokátem JUDr. Karlem Seidlem, Ph.D.
sídlem Jiráskova 1343/2, 360 01 Karlovy Vary

o zvýšení výživného,

o odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 6. 4. 2018, č. j. 0 P 358/2015-524, a usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 4. 2018, č. j. 0 P 358/2015-537,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně ve spojení s výroky II. a III. usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 4. 2018, č. j. 0 P 358/2015 – 537, se mění tak, že otec je

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Mertlová.

- povinen platit na výživu nezletilé N■■■■ P■■■■, nar. ■■■■■, v období od 2. 11. 2012 do 31. 1. 2015 částku 7 000 Kč měsíčně, v období od 1. 2. 2015 do 30. 6. 2015 částku 6 200 Kč měsíčně, v období od 1. 7. 2015 do 31. 8. 2016 částku 5 800 Kč měsíčně, v období od 1. 9. 2016 do 31. 12. 2017 částku 6 800 Kč měsíčně, v období od 1. 1. 2018 do 31. 7. 2018 částku 6 000 Kč měsíčně a s účinností od 1. 8. 2018 částku 6 800 Kč měsíčně, splatné vždy do každého 15. dne v měsíci k rukám matky.
- II. Nedoplatek na výživném za dobu od 2. 11. 2012 do 31. 8. 2018 v celkové výši 70 000 Kč je otec povinen zaplatit nezletilé N■■■■ P■■■■, nar. ■■■■■, k rukám matky nezletilé do 31. 10. 2018.
- III. Otec a matka jsou povinni zaplatit státu – České republice na náhradě nákladů řízení každý částku 14 107,25 Kč ve lhůtě 2 měsíců ode dne právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Karlových Varech.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
- V. Tímto rozsudkem se mění ve výroku o výživném pro nezletilou N■■■■ rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 26. 11. 2002, č. j. 20 Nc 114/2002-17.

Odůvodnění:

- Okresní soud v Karlových Varech rozsudkem ze dne 6. 4. 2018, č. j. 0 P 358/2015-524, rozhodl, že otec je povinen přispívat na výživu nezletilé N■■■■ P■■■■, narozené ■■■■■, měsíčně zvýšenou částkou 5 000 Kč, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky s účinností od 1. 11. 2015 (výrok I.), dále uložil rodičům za povinnost uhradit na zálohovaných nákladech státu částku 25 625 Kč, a to každému polovinu z této částky, tedy částku 12 812,50 Kč, a to do pokladny či na účet Okresního soudu v Karlových Varech do tří měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok II.), dále rozhodl, že o nákladech znalce Ing. Antonína Filipa za účast u ústního jednání bude rozhodováno samostatným usnesením (výrok III.), tímto změnil rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech, sp. zn. 20 Nc 114/2002 ze dne 26. 11. 2002, který nabyl právní moci dne 18. 12. 2002 (výrok IV.), a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok V.).
- Usnesením ze dne 9. 4. 2018, č. j. 0 P 358/2015-537, dále Okresní soud v Karlových Varech přiznal Ing. Antonínu Filipovi, se sídlem Řepová 16, Plzeň, soudnímu znalci z oboru ekonomika, znalečné v celkové výši 2 589,50 Kč (výrok I.) a dále matce a otci uložil povinnost uhradit České republice na těchto znalci přiznaných zálohovaných nákladech státu částku každému z nich 1 294,75 Kč, a to na účet Okresního soudu v Karlových Varech či do pokladny Okresního soudu v Karlových Varech do dvou měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí (výroky II. a III.).
- Proti rozsudku soudu prvního stupně (vyjma výroku IV.) podala si matka včasné odvolání, neboť s rozsudkem soudu prvního stupně nesouhlasí. Matka soudu prvního stupně zejména vytkla, že zcela nedostatečně splnil pokyny Krajského soudu v Plzni v jeho usnesení ze dne 13. 6. 2016, kterým byl předchozí rozsudek soudu prvního stupně zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení, pokud nevzal v úvahu výsledky znaleckého posudku soudního znalce Ing. Filipa, který jednoznačně stanovil, že provedeným výpočtem rozdílu mezi příjmy a výdaji vstupujícími do základu daně otce činily jeho příjmy v roce 2012 částku 1 426 258 Kč, v roce 2013 částku 1 020 858 Kč, v roce 2014 částku 1 311 460 Kč, v roce 2015 částku 393 005 Kč a v roce 2016 částku 517 373 Kč, kdy tyto částky obsahují i investice, které byly vloženy do majetku v jednotlivých rocích, a tak byl majetek o tyto investice zhodnocen, včetně vylepšení bydlení otce nezletilé. Dále matka nezletilé zdůraznila, že se nalézací soud vůbec nezabýval otázkou ocenění dalšího majetku sdružení, ve kterém otec podniká, který představuje mnohamilionovou hodnotu. Dále se dle matky soud prvního stupně rovněž náležitě nevypořádal s otázkou dotací, které jsou pro podnikání sdružení poskytovány, které v roce 2014 představovaly částku 4 427 672,49 Kč

a v letech 1999 až 2013 částku 7 930 787 Kč s tím, že je pravděpodobné, že i z těchto dotací byly některé finanční prostředky použity na zhodnocení majetku. Dále dle matky soud prvního stupně nepřihlédl ani k tomu, že sdružení obdrželo v rámci „zelené úspory“ na bytové potřeby částku 963 080 Kč, která nebyla zahrnuta do daňových příjmů a o kterou byl majetek sdružení zhodnocen. Jako přílohu tohoto odvolání matka předložila ještě podrobnější stanovisko k majetku a hospodaření sdružení, ve kterém otec podniká. Matka nezletilé dále nesouhlasila s tím, že nalézací soud přiznal výživné až s účinností od 1. 11. 2015, aniž by se náležitě vypořádal s tím, proč nebylo výživné přiznáno tři roky zpětně s účinností od 1. 11. 2012. V té souvislosti matka poukázala na to, že sdružení, ve kterém otec podniká, bylo založeno již v roce 1998, aniž by o tom otec matku informoval. Dle matky je třeba všechny tyto skutečnosti hodnotit z pohledu ustanovení § 915 o. z., který stanoví, že životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů, aniž by toto bylo nutné konfrontovat s potřebami dítěte. Životní úroveň nezletilé by se tak měla opírat o životní úroveň otce, který má vysoké příjmy ze sdružení, ve kterém podniká, a je nepodstatné, zda v současné době majetek, který byl vložen panem H., je převážně v jeho vlastnictví anebo jsou stanoveny podíly mezi ním a otcem. Důležité je dle matky, jaký zisk toto sdružení vyprodukuje a tento se potom ve stanoveném poměru dělí mezi jednotlivé účastníky. Dle matky by měl otec nést s ohledem na finanční situaci matky a s ohledem na dlouhotrvající soudní spor, ve kterém byl zjišťován příjem a majetek otce, v plné výši také náklady zálohované státem, a to i z toho důvodu, že po celou dobu řízení zatajoval své příjmy a majetek. Matka proto navrhla, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že otci uloží za povinnost přispívat na výživu nezletilé N. P., narozené , měsíčně zvýšenou částkou 15 000 Kč, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky s účinností od 1. 11. 2012, dále aby otci uložil povinnost uhradit zálohované náklady státu a rovněž mu uložil povinnost nahradit matce náklady soudního řízení před soudy obou stupňů.

4. V rámci svého závěrečného návrhu při jednání odvolacího soudu dne 27. 8. 2018 matka navrhla s účinností od 1. 11. 2012 zvýšit výživné hrazené otcem v rozmezí 12 000 Kč až 15 000 Kč měsíčně a ve vztahu k náhradě nákladů řízení navrhla, aby si každý z účastníků nesl své náklady sám.
5. V případě usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 4. 2018, č. j. 0 P 358/2015-537, podala si matka odvolání proti výroku II. tohoto usnesení, neboť nesouhlasí s tím, aby hradila v rozsahu jedné poloviny náklady řízení státu ve výši 1 294,75 Kč, neboť znalec vyhotovoval doplnění znaleckého posudku výhradně na žádost otce, přičemž toto doplnění znaleckého posudku nalézací soud ani nevzal v potaz a vůbec se jím při rozhodování neřídil a ani se s ním v odůvodnění rozhodnutí nevypořádal.
6. Otec ve svém vyjádření k odvolání matky namítl, že odvolací soud svým usnesením ze dne 13. 6. 2016, č. j. 10 Co 143/2016-125, kterým zrušil původní rozsudek soudu prvního stupně, uložil soudu prvního stupně povinnost zabývat se příjmovými a majetkovými poměry obou rodičů za roky 2012 až 2016, což dle názoru otce soud prvního stupně beze zbytku splnil. Prakticky všechny námitky, které matka uplatnila v odvolání, byly již řešeny v řízení před soudem prvního stupně, vyjádřil se k nim znalec, a na základě závěrů znaleckého posudku i soud prvního stupně. Sama o sobě skutečnost, že matka se závěry znalce nesouhlasí, řádným odvolacím důvodem dle otce není, kdy matkou uváděné námitky odborného charakteru byly opakovaně při výslechu znalce matce vysvětlovány. Matkou uváděná tvrzení, že by ze znaleckého posudku mělo vyplývat, že byly realizovány investice za účelem vylepšení bydlení otce, jsou jejími neodůvodněnými spekulacemi. Otec považuje za zbytečné, aby byl ohodnocován majetek, který není v jeho vlastnictví, tedy majetek sdružení, ve kterém otec podniká, neboť ten byl do sdružení vložen většinovým účastníkem sdružení. Tento majetek není spoluvlastnictvím ostatních účastníků sdružení, ale zůstává vlastnictvím většinového účastníka sdružení. Za důvodnou nelze považovat dle otce ani námitku matky, že by se do příjmu otce měly započítat dotace určené pro podnikání v zemědělství, které mohou být výhradně použity jen pro zemědělskou činnost a musí být řádně

vyúčtovány. Za nedůvodné otec označil i další námitky matky vztahující se k majetku, který není ve vlastnictví otce. Dle otce by naopak matka měla vysvětlit nestandardní dispozice se svým bytem a rovněž vysvětlit to, že jí uváděný příjem ve výši 22 000 Kč měsíčně neodpovídá údajům z jejího daňového přiznání. Za sporné otec označil rovněž matkou uváděné nesmyslné částky na oblečení nezletilé. Otec považoval závěry znaleckého posudku za správné, kdy znalec také konstatoval, že podkladem pro vypracování znaleckého posudku byla daňová evidence, která byla vedena velmi slušně a splňuje náležitosti, které se po daňové evidenci požadují s tím, že matka účelově přehlíží závěry znalce o tom, že daňově uznatelnými náklady nejsou placené splátky úvěrů, sociální a zdravotní pojištění, platby daní a podobně, ke kterým nalézací soud správně přihlédl jako k dalším povinným platbám otce. Dále otec uvedl, že dceři vedle nepravomocně stanoveného výživného ve výši 5 000 Kč měsíčně platí i kapesné ve výši 500 Kč měsíčně a dále i životní pojištění ve výši 500 Kč měsíčně, kdy vedle toho dceři poskytoval i jiná plnění nad rámec stanoveného výživného, přičemž v minulosti sám začal hradit rovněž vyšší výživné i za dobu, kdy se žádné řízení nevedlo. Otec se tedy zcela ztotožnil s názorem nalézacího soudu, podle kterého zvýšené výživné na částku 5 000 Kč měsíčně je možné, odpovídající poměrům obou stran a spravedlivé požadovat až za období od podání návrhu matkou. O účelovosti jednání matky dle otce svědčí i to, že na posledním jednání před vyhlášením odvoláním napadeného rozhodnutí zvýšila svůj požadavek na výživné až na částku 15 000 Kč měsíčně, která by byla pro otce v podstatě likvidační. Závěrem otec uvedl, že nemá žádné vysoké příjmy, jak uvádí matka v odvolání, a nevidí důvod, proč by měl nést výlučně náklady na znalecký posudek, jehož vypracování nenavrchoval, a kdy to byly primárně námitky matky, se kterými se musel znalec opakovaně vypořádat. Dle otce tedy nalézací soud objektivně zhodnotil všechny rozhodné skutečnosti a ve věci rozhodl s ohledem na majetkové a jiné poměry otce a odůvodněné potřeby nezletilé správně. Otec proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdil a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

7. Opatrovník ve svém vyjádření k odvolání matky proti rozsudku soudu prvního stupně uvedl, že dítě má právo podílet se na životní úrovni svých rodičů a v případě, že má otec životní úroveň vyšší, je v zájmu dítěte, aby otec umožnil nezletilé se na jeho životní úrovni podílet. Při vyhodnocení majetkových poměrů rodiče je ovšem nutno přihlídnout nejen k fakticky dosahovaným příjmům, ale i k celkové sumě jeho movitého a nemovitého majetku a ke způsobu života. S ohledem na to, že majetkové poměry otce jsou nejednoznačné, je komplikované dle opatrovníka nezletilé určit skutečnou životní úroveň otce, a proto opatrovník není kompetentní k závěrům, které spadají do problematiky hodnocení soudního znalce z oboru ekonomiky, tudíž není schopen k uvedené věci zaujmout stanovisko. Pro případ, že by bylo odvolacím soudem zjištěno, že majetkové poměry, schopnosti a možnosti otce umožňují přispívat na výživu nezletilé v částce vyšší, než bylo nalézacím soudem stanoveno, doporučil opatrovník částku výživného navýšit, avšak účinnost výživného ponechal na úvaze soudu.
8. Na podkladě včasného odvolání matky přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně a jeho usnesení ze dne 9. 4. 2018, jakož i řízení, které jejich vydání předcházelo, postupem dle ustanovení § 28 zákona o zvláštních řízeních soudních a v případě, kdy zákon o zvláštních řízeních soudních nestanoví jinak, rovněž dle ustanovení § 212 a násl. o. s. ř., přihlédl k obsahu odvolání matky, vyjádření opatrovníka nezletilé a otce k němu, a poté, co při odvolacím jednání dokazování provedené před soudem prvního stupně ve významném rozsahu zopakoval a rovněž doplnil, dospěl k závěru, že odvolání matky je třeba považovat za zčásti důvodné.
9. Jen pro úplnost odvolací soud dodává, že ačkoliv matka napadla pouze některé výroky rozsudku soudu prvního stupně a pouze výrok II. usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 4. 2018, č. j. 0 P 358/2015-537, je třeba v souladu s ustanovením § 28 odst. 2 zákona o zvláštních řízeních soudních a § 212 písm. a) o. s. ř. přezkoumat napadený rozsudek soudu prvního stupně v celém jeho rozsahu a usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 4. 2018, č. j. 0 P 358/2015-537, v jeho výroci II. a III., kterými bylo rozhodnuto o náhradě části

nákladů řízení státu ve vztahu k oběma rodičům, neboť se v tomto případě jedná o výroky závislé na výroku I. o věci samé napadeného rozsudku soudu prvního stupně.

10. V posuzované věci rozhodoval soud prvního stupně o návrhu matky na zvýšení výživného pro nezletilou N■■■■, který byl u Okresního soudu v Karlových Varech podán dne 2. 11. 2015, kterým se matka domáhala, aby výživné hrazené otcem ve prospěch nezletilé bylo zvýšeno na částku 12 000 Kč měsíčně s účinností od 2. 11. 2012, přičemž tento svůj požadavek modifikovala ve svém závěrečném návrhu před soudem prvního stupně dne 6. 4. 2018 tak, že požadovala zvýšení výživného na částku 15 000 Kč měsíčně s účinností od 1. 11. 2012. Požadavek na zvýšení výživného odůvodnila matka ve svém návrhu tím, že od poslední úpravy výživného uplynula doba 13 let, dále změnami v poměrech obou rodičů i nezletilé, zejména v souvislosti s nárůstem jejich potřeb. Otec nezletilé se zvýšením výživného souhlasil pouze v rozsahu částky 1 000 Kč měsíčně, kdy poukázal zejména na to, že po dohodě s matkou došlo již dříve ke zvýšení výživného stanoveného předchozím rozhodnutím soudu na částku 3 000 Kč měsíčně, dále na to, že se podílí na výchově nezletilé prostřednictvím pravidelného styku s ní, že jí nad rámec dohodnutého výživného s matkou poskytuje další plnění, přičemž výživné požadované matkou neodpovídá jeho majetkovým poměrům a ani potřebám nezletilé N■■■■.
11. Soud prvního stupně ve věci rozhodl nejprve rozsudkem ze dne 21. 1. 2016, č. j. 0 P 358/2015-64, kterým uložil otcí povinnost přispívat na výživu nezletilé N■■■■ P■■■■, nar. ■■■■■, měsíčně zvýšenou částkou 5 000 Kč, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem, k rukám matky s účinností od 1. 11. 2015 a otcí uložil povinnost uhradit neuhrazené výživné za dobu od 1. 11. 2015 do 31. 1. 2016 ve výši 6 000 Kč.
12. K odvolání matky Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 13. 6. 2016, č. j. 10 Co 143/2016-125, tento rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, přičemž soudu prvního stupně zejména vytkl, že si neopatřil veškeré podklady pro zjištění příjmu obou rodičů nezletilé za celé období od 2. 11. 2012 a z důkazů, které ke zjištění příjmu rodičů nezletilé provedl, neučinil ani odpovídající skutková zjištění, pokud sice měl k dispozici a k důkazu provedl daňová přiznání rodičů k dani z příjmů fyzických osob za roky 2012 až 2014 (s výjimkou daňového přiznání matky za rok 2014), avšak skutková zjištění (nadto ne zcela správná) z takto provedených důkazů v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl u otce jen za roky 2013 a 2014, u matky pak uvedl skutková zjištění jen pro rok 2014 (aniž by daňové přiznání matky za rok 2014 k důkazu provedl). V případě příjmu otce za roky 2012 až 2014 odvolací soud přisvědčil matce v tom směru, že otcem jsou v jeho daňových přiznáních uplatňovány u příjmu z podnikání výdaje v paušální výši 80 % příjmu, a tudíž daňový základ otce nemusí představovat skutečné příjmy otce, a proto soudu prvního stupně uložil, aby od otce vyžádal vyúčtování nákladů, zisku a případných ztrát ze společné činnosti sdružení tak, jak je upravuje smlouva o sdružení ze dne 2. 10. 2003 a po porovnání údajů v tomto vyúčtování teprve uzavřel, jakého skutečně příjmu otec při své podnikatelské činnosti dosahuje. Odvolací soud dále soudu prvního stupně vytkl i to, že se nezabýval náležitě dalšími majetkovými poměry rodičů, a to v případě otce v souvislosti s jeho podnikáním a vlastnictvím nemovitostí v k. ú. ■■■■■ a v případě matky v souvislosti s pronájmem bytu v jejím vlastnictví. Soudu prvního stupně dále odvolací soud vytkl, že sice přihlédl ke změně vyživovacích povinností u obou rodičů, avšak neuvedl již konkrétní úvahu v tom směru, jak snížení počtu vyživovacích povinností na straně matky a zvýšení počtu vyživovacích povinností na straně otce ovlivňuje jejich schopnosti a možnosti hradit výživné ve prospěch nezletilé N■■■■, přičemž dle odvolacího soudu rovněž náležitě neobjasnil, na základě jakých skutečností dospěl k závěru, že otec má rovněž vyživovací povinnost ke své přítelkyni, a ani neuvedl, v jaké výši s takovou vyživovací povinností uvažuje. Dále dle odvolacího soudu soud prvního stupně náležitě nezdůvodnil, proč právě částku 5 000 Kč výživného s účinností od 1. 11. 2015 považuje za přiměřené výživné pro nezletilou N■■■■, tedy jakým konkrétním způsobem zohlednil změny v poměrech účastníků, které zjistil s tím, že za náležitě zdůvodněný nebylo možno dle odvolacího soudu považovat ani závěr soudu prvního stupně, proč nepřistoupil

ke zpětnému zvýšení výživného. Odvolací soud tedy uložil soudu prvního stupně, aby dokazování doplnil a úplně a řádně zjistil příjmové poměry obou rodičů, zjistil další skutečnosti týkající se majetkových poměrů obou rodičů a jejich životní úrovně a rovněž potřeb nezletilé v celém rozhodném období, dále soudu prvního stupně uložil, aby z provedených důkazů učinil také úplná skutková zjištění v tom směru, v jaké výši se otec podílel na uspokojování potřeb nezletilé hrazením výživného a jeho plněním nad jeho rámec. Dále soudu prvního stupně uložil, aby na podkladě řádně zjištěných skutečností týkajících se poměrů rodičů i nezletilé v souladu se zákonnými kritérii zákona o rodině pro období do 31. 12. 2013 a občanského zákoníku 2012 pro období od 1. 1. 2014 zhodnotil, zda a kdy nastala taková změna v poměrech rodičů a (nebo) nezletilé, která odůvodňuje změnu předchozího rozhodnutí soudu o výživném, a náležitě také vyložil s přihlédnutím ke všem rozhodným a zákonným kritériím, v jaké výši mělo být výživné s ohledem na změněné poměry otcem hrazeno a v jaké výši skutečně otcem hrazeno bylo. Ve vztahu k možnosti zvýšit výživné i za dobu před 1. 11. 2015 pak zavázal odvolací soud soudu prvního stupně právním názorem, že důvodem pro nepřiznání výživného za dobu před 1. 11. 2015 nemůže být jen ta okolnost, že matka dříve návrh na zvýšení výživného nepodala. V podrobnostech odkazuje na tomto místě odvolací soud na své usnesení ze dne 13. 6. 2016, č. j. 10 Co 143/2016-125.

13. Soud prvního stupně po zrušení jeho prvního rozsudku a vrácení věci k dalšímu řízení v zásadě postupoval dle pokynů odvolacího soudu a důkazní řízení doplnil ve vztahu k příjmovým a majetkovým poměrům obou rodičů, ve vztahu k odůvodněným potřebám nezletilé i ve vztahu k plnění vyživovací povinnosti ze strany otce. Jde-li o soudem prvního stupně provedené důkazy a skutková zjištění, která z nich učinil, odkazuje na tomto místě pro stručnost odvolací soud na odůvodnění napadeného rozsudku soudu prvního stupně.
14. S ohledem na námitky, které byly ze strany matky v jejím odvolání uplatněny a s přihlédnutím k tomu, že dle názoru odvolacího soudu soud prvního stupně ne zcela správně provedené důkazy zhodnotil a opět se ne zcela přesvědčivě vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi pro správné stanovení vyživovací povinnosti otce k nezletilé za celé období s účinností od 2. 11. 2012 (tedy tři roky před podáním návrhu matkou), odvolací soud dokazování provedené před soudem prvního stupně v převážném rozsahu zopakoval a dokazování dále doplnil tak, aby mohl o věci sám rozhodnout a s přihlédnutím ke všem zákonným kritériím (s účinností do 31. 12. 2013 zákona o rodině a s účinností od 1. 1. 2014 občanského zákoníku 2012) mohl o návrhu matky na zvýšení výživného rozhodnout a výživné ve prospěch nezletilé určit a vyčíslit nedoplatek na takto stanoveném výživném
15. S ohledem na rozsah provedeného dokazování odvolacím soudem nebude odvolací soud v tomto rozsudku vypisovat obsah jednotlivých provedených důkazů, nýbrž se vždy na podkladě provedených důkazů vyjádří souhrnně k právně významným otázkám pro posouzení vyživovací povinnosti otce, potažmo obou rodičů k nezletilé, a to současně s právním hodnocením věci.
16. Již nyní tedy odvolací soud uvádí, že při právním posouzení nároku nezletilé na výživné bylo pro dobu do 31. 12. 2013 třeba vyjít z ustanovení zákona č. 94/1963 Sb. o rodině v rozhodném znění a pro dobu od 1. 1. 2014 v souladu s ust. § 3028 odst. 1, 2 zákona č. 89/2012 Sb., tedy občanského zákoníku 2012, z ust. § 910 a násl. obč. zákoníku 2012. Jak v souladu s ustanoveními zákona o rodině, tak v souladu s ustanoveními občanského zákoníku 2012, trvá přitom vyživovací povinnost rodičů vůči dětem do té doby, pokud děti nejsou schopny se samy žít (§ 85 odst. 1 zákona o rodině, § 911 občanského zákoníku 2012), přičemž do této doby náleží i doba soustavné přípravy dítěte na budoucí povolání, tedy budoucí výdělečnou činnost. V posuzované věci, pokud nezletilá nejprve navštěvovala základní školu a od školního roku [REDAKCE] zahájí studium na střední škole (zjištěno z rozhodnutí o přijetí N [REDAKCE] ke studiu na Obchodní akademii, vyšší odbornou školu cestovního ruchu a jazykovou školu s právem státní jazykové zkoušky, [REDAKCE], příspěvková organizace, ze dne 18. 5. 2018), tedy vyživovací povinnost obou rodičů k ní

trvá.

17. Při určení rozsahu vyživovací povinnosti rodičů k nezletilé N. bylo dále třeba vyjít pro dobu do 31. 12. 2013 z kritérií stanovených zákonem o rodině (§ 85 odst. 2 a § 96 odst. 1) a pro dobu od 1. 1. 2014 z kritérií stanovených občanským zákoníkem 2012 (zejména ust. § 913), podle kterých má rozsah vyživovací povinnosti odpovídat schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům povinných rodičů a současně odůvodněným potřebám oprávněného dítěte a jeho majetkovým poměrům, kdy dítě má právo podílet se na životní úrovni svých rodičů (§ 85 odst. 2 zákona o rodině a § 915 odst. 1 občanského zákoníku 2012), přičemž toto hledisko dle ust. § 915 odst. 1 občanského zákoníku 2012 předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte. V souladu s ust. § 914 obč. zákoníku 2012 dále platí, a platilo to i v době účinnosti zákona o rodině, ačkoli obdobné pravidlo bylo upraveno jen v ust. § 89 zákona o rodině v rámci vyživovací povinnosti mezi ostatními příbuznými, že je-li více osob povinných, které mají vůči oprávněnému stejné postavení, odpovídá rozsah vyživovací povinnosti každé z nich poměru jejich majetkových poměrů, schopností a možností k majetkovým poměrům, schopnostem a možnostem ostatních. Přihlédnout bylo třeba i k tomu, kdo o oprávněnou osobu, tedy nezletilou N., pečuje, a v jaké míře tak činí (§ 913 odst. 2 občanského zákoníku 2012, § 85 odst. 3 zákona o rodině), jakož i k tomu, zda se povinná osoba nevzdala bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, případně zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika.
18. V souladu se zákonem o rodině i občanským zákoníkem 2012 je pak možné ke změně předchozího rozhodnutí o výživném přistoupit pouze tehdy, došlo-li k takové změně v poměrech účastníků, která odůvodňuje změnu předchozího rozhodnutí o výživném (ust. § 99 zákona o rodině a ust. 923 občanského zákoníku 2012, které se v procesní podobě odráží v ust. § 163 o. s. ř.).
19. S ohledem na to, že o výživném pro nezletilou N. bylo již dříve rozhodováno, odvolací soud tedy, aby bylo možno nastalé změny řádně posoudit, dále uvádí (ve shodě se soudem I. stupně), že o výživném ve prospěch nezletilé N. bylo naposledy rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 26. 11. 2002, č. j. 20 Nc 114/2002-17, kterým soud schválil dohodu rodičů, na podkladě které byla nezletilá N. svěřena do výchovy a výživy matce a otec se zavázal platit na její výživu měsíčně částku 2 000 Kč vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky, s účinností od 1. 10. 2002. V době tohoto rozhodování Okresního soudu v Karlových Varech byla nezletilá ve stáří [redacted], otec měl vyživovací povinnost pouze k ní a matka ještě vyživovací povinnost k tehdy nezletilé I. P., nar. [redacted]. Soud tehdy vycházel z příjmu matky v podobě vdovského důchodu ve výši 4 500 Kč a mateřských dávek ve výši 11 000 Kč, tedy celkem z částky 15 500 Kč s tím, že přihlédl rovněž k tomu, že pro nezletilou matka pobírala přírůstek na dítě ve výši 474 Kč měsíčně. V případě otce měl soud prvního stupně k dispozici jeho průměrný příjem za rok 2011 ve výši 4 780 Kč měsíčně, přičemž vycházel z vlastního vyjádření otce v tom směru, že si k osobní spotřebě ponechává částku 5 000 Kč měsíčně. Soud prvního stupně tehdy dospěl také k závěru, že matka svou vyživovací povinnost bude plnit celodenní osobní péčí o nezletilou.
20. Jak již vyjádřil odvolací soud ve svém usnesení ze dne 13. 6. 2016, č. j. 10 Co 143/2016-125, bylo přitom třeba zabývat se změnou poměrů rodičů a nezletilé již od doby 2. 11. 2012, jak bylo matkou v jejím návrhu na zvýšení výživného požadováno (tedy tři roky před podáním návrhu – k tomu srovnej také ust. § 98 zákona o rodině), přičemž důvodem pro nevyhovění návrhu na zvýšení výživného nemůže být jen ta skutečnost, že matka nezletilé v minulosti návrh na zvýšení výživného nepodala.
21. Soud prvního stupně v nyní přezkoumávaném rozsudku uzavřel, že se otec v době od 2. 11. 2012 do 31. 10. 2015 na výživě nezletilé podílel dostatečným způsobem, a tudíž znovu uzavřel, že je na místě výživné ve prospěch nezletilé N. zvýšit až s účinností od 1. 11. 2015. Dle názoru

odvolacího soudu však tento závěr soudu prvního stupně za správný považovat nelze, přihlédl-li odvolací soud k tomu, k jakým změnám v poměrech rodičů i nezletilé došlo a zhodnotil-li poměry rodičů i nezletilé ve smyslu zákonných kritérií zákona o rodině s účinností do 31. 12. 2013 a občanského zákoníku 2012 pro období od 1. 1. 2014, neboť dle názoru odvolacího soudu již k datu 2. 11. 2012 došlo k takové změně v poměrech obou rodičů i nezletilé, která změnu předchozího rozhodnutí o výživném odůvodňuje, přičemž s přihlédnutím ke zjištěným okolnostem nelze plnění vyživovací povinnosti otcem v období od 2. 11. 2012 do 31. 10. 2015 považovat za dostatečné (odpovídající zákonným kritériím), jak bude ještě dále podrobně rozvedeno.

22. Odvolací soud za stěžejní změny v poměrech rodičů a nezletilé považuje jednak změny v rozsahu vyživovacích povinností rodičů vůči nezletilým dětem, případně vůči dalším osobám, dále změny v příjmových a majetkových poměrech obou rodičů a také změny související s růstem potřeb nezletilé N[REDACTED].
23. Pokud jde o vyživovací povinnosti rodičů, pak otce až do [REDACTED] tížila vyživovací povinnost pouze k nezletilé N[REDACTED], od [REDACTED] tížila jej vyživovací povinnost rovněž k nezletilému V[REDACTED] K[REDACTED] a od [REDACTED] dále vyživovací povinnost k nezletilé A[REDACTED] K[REDACTED] a nezletilému J[REDACTED] K[REDACTED] (zjištěno z rodných listů nezletilých A[REDACTED] a J[REDACTED], shodných tvrzení otce i matky, výpovědi obou rodičů před soudem prvního stupně). Vedle toho je třeba v případě otce uvažovat s tím, že otce ve smyslu ustanovení § 920 občanského zákoníku 2012 tížila, resp. nyní také tíží vyživovací povinnost ke K[REDACTED] K[REDACTED], tedy matce nezletilého V[REDACTED], A[REDACTED] a J[REDACTED], a to nejprve po dobu dvou let od narození V[REDACTED] (tedy od [REDACTED] do [REDACTED]) a dále po dobu dvou let od narození A[REDACTED] a J[REDACTED] (tedy od [REDACTED] do [REDACTED]), a rovněž povinnost přispět jí v přiměřeném rozsahu na úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a porodem. Vznik vyživovacích povinností otce k nezletilým dětem a ke K[REDACTED] K[REDACTED] jako neprovdané matce zohledňuje přitom odvolací soud vždy od prvního dne měsíce následujícího po vzniku takové vyživovací povinnosti, neboť teprve v tomto měsíci se plně v poměrech otce tato povinnost projevila. Matku nezletilé tížila až do [REDACTED] vyživovací povinnost ke dvěma dětem, a to vedle nezletilé N[REDACTED], rovněž k již zletilé I[REDACTED] P[REDACTED], která byla do té doby studentkou vysoké školy, nebyla zaměstnána a pobírala v této době sirotčí důchod ve výši 4 934 Kč až 5 143 Kč měsíčně; ten pobírala až do 31. 8. 2016 naposledy ve výši 5 183 Kč (zjištěno z otcem nepochybněného tvrzení matky, výpovědi matky před soudem prvního stupně, potvrzení o studiu ze dne 9. 9. 2013 a 1. 9. 2014 – součást daňových příznání matky, přehledu vyplaceného sirotčího důchodu ze dne 20. 7. 2018), a tedy v případě matky jí s účinností od [REDACTED] jedna vyživovací povinnost odpadla. Matkou bylo I[REDACTED] P[REDACTED] poskytováno pravidelně výživné v částce 3 000 Kč měsíčně (zjištěno z přehledu trvalých příkazů matky ze dne 18. 8. 2016) a dle jejího vyjádření v případě potřeby ještě další výživné do celkové výše 5 000 Kč měsíčně.
24. Ve vztahu k vyživovacím povinnostem rodičů tedy považuje odvolací soud za rozhodné mezníky (změny v poměrech rodičů) v souvislosti se stanovením výživného pro nezletilou N[REDACTED] narození nezletilého V[REDACTED] dne [REDACTED], zohledněné odvolacím soudem s účinností od [REDACTED], dále odpadnutí vyživovací povinnosti matky ke zletilé I[REDACTED] s účinností od [REDACTED] a dále narození nezletilé A[REDACTED] a J[REDACTED] dne [REDACTED], zohledněné odvolacím soudem s účinností od [REDACTED]. Vliv těchto změn na výši vyživovací povinnosti otce bude rozebrán níže ve vzájemné souvislosti s dalšími zjištěnými změnami v poměrech rodičů a nezletilé.
25. Pokud se jedná o potřeby nezletilé N[REDACTED], pak je nepochybné, že od doby posledního rozhodnutí soudu o výživném, při kterém byly nezletilé N[REDACTED] [REDACTED] a od kterého do dne 2. 11. 2012 uplynulo téměř [REDACTED] let, došlo k významnému nárůstu potřeb nezletilé, a to jednak s ohledem na přibývajícím věku nezletilé a dále také v souvislosti s nástupem nezletilé do základní školy v roce [REDACTED] a následně v souvislosti s nástupem na střední školu v roce [REDACTED]. Nástup nezletilé N[REDACTED] na základní školu a postoupení nezletilé až do [REDACTED] třídy základní školy jsou přitom odvolacím soudem zohledněny, neboť se tak dříve v rozhodnutí soudu nestalo, k datu 2. 11. 2012.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Mertlová.

Postoupení do dalších vyšších ročníků základní školy po datu 2. 11. 2012 není pak odvolacím soudem samostatně považováno za okamžik (takovou změnu v poměrech nezletilé), ke kterému by muselo být vždy nutně rozhodováno nově o výši vyživovací povinnosti otce, nýbrž je v rámci celého období posuzovaného odvolacím soudem dále přihlíženo k postupnému nárůstu potřeb nezletilé s přibývajícím věkem (dle potvrzení základní školy ze dne 16. 11. 2015, 19. 10. 2017 a 8. 3. 2018 byly přitom náklady související s návštěvou základní školy stále obdobné), a za další významný okamžik, k němuž je třeba ohledně změny výše vyživovací povinnosti otce uvažovat, považuje tedy odvolací soud až nástup nezletilé na střední školu v roce ■■■■■, který je odvolacím soudem zohledněn od ■■■■■ s ohledem na to, že již v této době se nástup na střední školu projevil zvýšenými potřebami nezletilé v souvislosti s opatřováním vybavení nezletilé N■■■■ ke studiu na střední škole.

26. K potřebám nezletilé odvolací soud dále uvádí, že vychází jinak z běžných potřeb dětí věku nezletilé N■■■■, neboť v řízení nebyly prokázány žádné mimořádné výdaje související at' již se zájmovou činností nezletilé či jejím zdravotním stavem, které by byly natolik významné, že by musely být odvolacím soudem při jeho úvahách o vyživovací povinnosti otce k nezletilé jinak než standardním způsobem zohledněny. Náklady v souvislosti s návštěvou základní školy, jak byly opakovaně základní školou potvrzeny, byly zcela v obvyklé výši, včetně obvyklé výše stravného, které bylo matkou po dobu, po kterou nezletilá školní jídelnu navštěvovala, hrazeno, náklady na zájmovou činnost nezletilé nebyly rovněž nijak nadstandardní a byly vynakládány v rozsahu organizované mimoškolní činnosti pouze po část sledovaného období. Ani zdravotní stav nezletilé nevyžadoval významné a nadstandardní náklady, které by měly na výši vyživovací povinnosti otce k nezletilé N■■■■ zásadní vliv. Opětovně vliv nárůstu potřeb nezletilé na výši vyživovací povinnosti otce bude rozebrán níže ve vzájemné souvislosti s dalšími zjištěnými změnami v poměrech rodičů a nezletilé.
27. Nezletilá N■■■■ je nemajetná, není vlastnící žádných nemovitých věcí (zjištěno z evidence práv pro osobu ze dne 18. 7. 2018), tudíž nedisponuje žádným majetkem, ke kterému by muselo být odvolacím soudem při určení vyživovací povinnosti k ní přihlíženo.
28. Dále odvolací soud uvádí, že na rozdíl od předchozího rozhodování soudu o výživném pro nezletilou N■■■■ nemůže již nyní vycházet z toho, že by vyživovací povinnost k ní byla matkou plně nahrazována osobní péčí o nezletilou N■■■■, a to s přihlédnutím k věku nezletilé N■■■■. Přesto je však i nadále třeba přihlédnout k tomu, že to je matka, v jejíž péči nezletilá vyrůstá a která v převažujícím rozsahu osobní péči o nezletilou zajišťuje, neboť otec se s nezletilou stýká, s výjimkou jednoho roku, kdy byl styk častější, pravidelně jednou za 14 dnů od pátku do neděle, jinak je tedy, až na určité výjimečné případy, nezletilá v osobní péči matky.
29. Stěžejní otázkou pro posouzení rozsahu vyživovací povinnosti otce, resp. obou rodičů, k nezletilé dále bylo posouzení jejich majetkových poměrů, schopností, možností a životní úrovně, od kterých se výše vyživovací povinnosti rodičů k nezletilé N■■■■ zejména odvíjí.
30. Pokud se jedná o příjmové a majetkové poměry matky, pak odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně zjistil, že matka je vlastnící bytu v ■■■■■, který je zatížen zástavním právem (zjištěno z výpisů z katastru nemovitostí pro katastrální území ■■■■■, listů vlastnictví č. ■■■■■ a ■■■■■ k datu 18. 7. 2018) a který byl matkou rekonstruován a uzpůsoben tak, že může být užíván jako dvě samostatné bytové jednotky, ačkoli se právně jedná o bytovou jednotku jedinou (internetová inzerce ohledně nabídky prodeje bytu matkou z 11. 1. 2017). Matka také v průběhu roku 2015 část své bytové jednotky (mansardu) pronajala za nájemné ve výši 5 000 Kč měsíčně, přičemž s přihlédnutím k listinám založeným ze strany matky je třeba uzavřít, že takto získala na nájemném částku cca 18 500 Kč (zjištěno ze smlouvy o nájmu mansardy ze dne 15. 8. 2015, předávacího protokolu ze dne 15. 8. 2015, dohody o ukončení nájmu mansardy ze dne 6. 12. 2015, předávacího protokolu ze dne 7. 12. 2015 a vyúčtování nájmu a služeb k mansardě ze dne 7. 12. 2015). Podle tvrzení matky následně již tuto část bytu matka

nepronajímala, přičemž toto tvrzení matky vyvráceno v daném řízení nebylo. Na druhou stranu matka dle přesvědčení odvolacího soud neuvedla ani natolik pádný důvod, který by měl vést k závěru, že část bytové jednotky ve svém vlastnictví nemůže nadále pronajímat, neboť jednu nepříznivou zkušenost s pronájmem, který musel být předčasně ukončen, za takový důležitý důvod odvolací soud nepovažuje. Ve vztahu k bytu ve vlastnictví matky je však třeba uvést, že byt byl pořízen a rekonstruován rovněž z úvěrů, které si matka vzala, a které z její strany musejí být spláceny (zjištěno z přehledu úvěrů a úvěrů ze stavebního spoření matky k datu 17. 8. 2016, přehledu povolených inkas k datu 18. 8. 2016 a přehledu jejích trvalých příkazů k datu 18. 8. 2016, kdy splátky úvěrů činí celkem více jak 7 000 Kč měsíčně), přičemž fond oprav (zřejmě včetně záloh na služby, které jsou hrazeny společenství vlastníků) je hrazen matkou ve výši 3 211 Kč měsíčně a dále jsou hrazeny zálohy elektřiny, v roce 2016 ve výši 3 750 Kč měsíčně (zjištěno z přehledu trvalých příkazů matky k datu 18. 8. 2016). Jiný nemovitý majetek matky zjištěn soudem prvního stupně ani soudem odvolacím nebyl.

31. Matka nezletilé podniká a po určitou dobu vedle svého podnikání vykonávala rovněž závislou činnost. Vedle příjmu z podnikání a případné závislé činnosti byl matce vyplácen také vdovský důchod od listopadu 2012 do srpna 2016 ve výši od 7 580 Kč do 7 907 Kč měsíčně (zjištěno z přehledu vyplaceného vdovského důchodu ze dne 20. 7. 2018). Ukončení výplaty vdovského důchodu s účinností od 1. 9. 2016 je tedy další významnou skutečností týkající se příjmových poměrů matky, která našla svého zohlednění v rozhodnutí odvolacího soudu při stanovení výše výživného ve prospěch nezletilé N. ze strany jejího otce.
32. Jde-li o příjmy matky, pak dle jejích daňových přiznání, která za roky 2012 až 2017 provedl odvolací soud k důkazu, v letech 2012 až 2016 matka uplatňovala v rámci svého podnikání výdaje dle daňové evidence (nikoli paušálem). Základ daně z příjmů fyzických osob matky v roce 2012 činil 279 069 Kč (27 000 Kč ze závislé činnosti, 219 069 Kč z podnikání a 33 000 z ostatních příjmů), kdy jí byl uplatněn daňový bonus ve výši 17 973 Kč. V roce 2013 činil její daňový základ částku 223 111 Kč (jen z podnikání) a byl jí uplatněn daňový bonus ve výši 26 118 Kč. V roce 2014 činil její daňový základ 114 552 Kč (jen z podnikání) a byl jí uplatněn daňový bonus ve výši 26 808 Kč. V roce 2015 činil její daňový základ (bez zohlednění ztráty z předchozích let ve výši 69 900 Kč) 114 366 Kč (45 450 Kč ze závislé činnosti a 68 916 Kč z podnikání) a uplatněn byl daňový bonus ve výši 29 208 Kč. V roce 2016 činil její daňový základ 167 987 Kč (18 000 Kč ze závislé činnosti a 149 987 Kč z podnikání) a uplatněn byl daňový bonus ve výši 23 323 Kč. V roce 2017 již matka uplatňovala výdajový paušál 60 %, kdy daňový základ činil 222 498 Kč a uplatněn byl daňový bonus ve výši 10 959 Kč.
33. Pokud se jedná o příjmy matky z podnikání, pak je třeba, jak bude uvedeno rovněž dále v případě otce, přihlídnout k tomu, že v daňovém přiznání se vykazují pouze daňově uznatelné příjmy a daňově uznatelné výdaje včetně odpisů (nevykazují se ale například jako výdaje platby na zdravotní a sociální pojištění), a tedy pro posouzení příjmové situace matky uvádí odvolací soud nyní ještě výši vykázaných daňově uznatelných příjmů a výdajů matky v jednotlivých letech tak, že v roce 2012 vykázala matka ze své podnikatelské činnosti příjmy ve výši 485 665 Kč, výdaje ve výši 232 419 Kč a uplatnila odpisy ve výši 13 350 Kč, přičemž majetek evidovaný v podnikání matky se pak pohyboval v řádu desítek tisíc Kč, v roce 2013 příjmy ve výši 511 000 Kč a výdaje ve výši 287 889 Kč, v roce 2014 příjmy ve výši 387 850 Kč a výdaje ve výši 273 298 Kč, v roce 2015 příjmy ve výši 559 550 Kč a výdaje ve výši 490 634 Kč, v roce 2016 příjmy ve výši 354 120 Kč a výdaje ve výši 204 133 Kč, v roce 2017 příjmy ve výši 556 244 Kč, kdy výdaje byly vykazovány již paušálem. Za rok 2018 matka daňovou evidenci odvolacímu soudu nepředložila s tím, že ji nevede. Daňově uznatelné příjmy matky z jejího podnikání se tedy v letech 2012 až 2017 pohybovaly v rozmezí od 354 120 Kč do 559 550 Kč, průměrně ve výši 475 738 Kč ročně.
34. Sama matka při své výpovědi před soudem prvního stupně dne 1. 12. 2015 uvedla, že dosahuje příjmu ze svého podnikání ve výši 22 000 Kč měsíčně, což by však daňovému základu v letech 2014, 2015 a 2016 neodpovídalo. S přihlédnutím k této výpovědi matky, jejím daňovým

přiznáním, kdy však v letech 2014 až 2015 by příjem matky podle základu daně s připočtením daňového bonusu činil jen kolem 12 000 Kč měsíčně a v roce 2016 kolem 16 000 Kč měsíčně (a to oproti příjmu v roce 2012 ve výši cca 24 000 Kč měsíčně, v roce 2013 cca 20 000 Kč měsíčně a v roce 2017 při využití daňového paušálu, který je matkou využit jistě z důvodu, že je pro ni výhodnější, cca 19 000 Kč měsíčně), ze kterého by (i po připočtení vdovského důchodu a výživného pro nezletilou N[REDACTED]) podle matkou předložených dokladů o jejích výdajích a její výpovědi o nákladech na nezletilou N[REDACTED] nebyla schopna ani veškeré své nutné výdaje pokrýt, jakož i s přihlédnutím k celkovému přehledu evidence podnikání matky v roce 2016 k 31. 8. 2016, který také k důkazu odvolací soud provedl, kdy jí čerpaná osobní spotřeba činila 232 705,30 Kč, tedy průměrně 29 088 Kč měsíčně (současně byla ale proveden vklad matkou do podnikání ve výši 135 723 Kč), a k tomu, že podniká v oboru účetního a daňového poradenství, vychází odvolací soud pro účely tohoto řízení z toho, že ve schopnostech a možnostech matky bylo dosahovat příjmu z jejího podnikání, případně spolu s příjmem ze závislé činnosti a případně také z pronájmu jejího majetku, celkem ve výši nejméně 20 000 Kč až 24 000 Kč čistého měsíčně (průměrně cca 22 000 Kč čistého měsíčně) po celé sledované období, tedy přibližně ve výši průměrné čisté mzdy v tomto období. Spolu s příjmem z vdovského důchodu tedy uvažuje odvolací soud s příjmem matky pro období od 2. 11. 2012 do 31. 8. 2016 ve výši kolem 30 000 Kč čistého měsíčně a pro období od 1. 9. 2016 do současné doby s příjmem kolem 22 000 Kč čistého měsíčně. Oproti době předchozí rozhodování soudu o výživném došlo tedy k nárůstu příjmu matky nezletilé, do 31. 8. 2016 cca na dvojnásobek předchozího příjmu, v době od 1. 9. 2016 cca o 50% oproti předchozímu příjmu.

35. Pokud se jedná o otce, pak odvolací soud měl k dispozici a k důkazu provedl vedle daňových přiznání otce za roky 2012 až 2017 rovněž přehledy o příjmech a výdajích za roky 2012 až 2014 předkládaných otcem příslušné okresní správě sociálního zabezpečení a Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, smlouvu o sdružení ze dne 2. 10. 2003, daňovou evidenci) sdružení (peněžní deníky J[REDACTED] H[REDACTED], ve kterém otec podniká, za roky 2012 až 2016 a za první pololetí roku 2018, přehled osobní spotřeby členů sdružení za roky 2012 až 2016, přehledy osobní spotřeby otce za roky 2017 a 2018, dále vyúčtování hospodaření sdružení za roky 2012 až 2017 a také znalecký posudek znalce Ing. Antonína Filipa ze dne 7. 10. 2017 s dodatky, který byl ve vztahu k příjmům otce v řízení před soudem prvního stupně zpracován.
36. V případě příjmů otce, které má ze svého podnikání ve sdružení, je třeba předeslat, že dle přesvědčení odvolacího soudu nelze vycházet pouze či zejména z osobní spotřeby otce tak, jak to otec navrhuje a jak jím byla v letech 2012 až 2018 dle jím předkládaných dokladů čerpána, neboť v takovém případě by nebyly adekvátně zohledněny skutečné příjmy sdružení v podílu připadajícím na otce, kdy osobní spotřeba čerpaná otcem neodpovídá svou výši ani podílu otce na činnosti sdružení ku celkově čerpané osobní spotřebě (částky vyplácené otcovi jako jeho osobní spotřeba ve výši nejprve 12 000 Kč měsíčně a následně 20 000 Kč měsíčně jsou dle názoru odvolacího soudu nepřiměřeně nízké a neodpovídají skutečně dosahovaným příjmům sdružení, ve kterém otec podniká, a ani jeho podílu na činnosti sdružení ve vztahu k celkově vyplácené osobní spotřebě oběma členům sdružení, tyto částky dle odvolacího soudu také neodpovídají skutečným výdajům otce na provoz jeho domácnosti a uspokojování potřeb jejích členů, spolu s výdaji na hrazení výživného pro nezletilou N[REDACTED]). Nelze však dle názoru odvolacího soudu vycházet ani pouze z rozdílu mezi daňově uznatelnými příjmy a skutečnými daňově uznatelnými výdaji (odpovídající podílu otce na činnosti sdružení), jak to navrhuje matka, případně snad rozdílu mezi daňově i nedaňově uznatelnými příjmy a skutečnými daňově uznatelnými výdaji, neboť v takovém případě by nebyly zohledněny další, avšak otcem nutně vynakládané výdaje, které daňově uznatelnými nejsou – kupříkladu výdaje na zdravotní a sociální pojištění otce, výdaje na daň z příjmů fyzických osob, přičemž by nebyla zohledněna ani specifika podnikatelské činnosti otce v zemědělství, který nadto podniká ve sdružení, ve kterém má minoritní podíl ve výši 30% a H[REDACTED] podíl majoritní 70%.

37. Odvolací soud tedy v posuzované věci při hodnocení příjmů otce nezletilé N. vychází z toho, že každé podnikání vyžaduje investice k jeho rozvoji a vyžaduje rovněž průběžné financování, což mimo jiné znamená, že nelze uvažovat tak, že by veškeré prostředky tvořící skutečný zisk sdružení, musely být otci v rozsahu 30 % vyplaceny a z takové částky by muselo být při rozhodování o výživném vycházeno. Na druhou stranu není ale dle názoru odvolacího soudu akceptovatelné, aby bylo vycházeno z toho, že otci je vyplácena pouze minimální částka na osobní spotřebu a zbývající zisk je investován či použit na průběžné financování podnikání otce a J. H. ve sdružení, tedy mimo jiné i ve vztahu ke zhodnocení majetku tohoto sdružení, resp. jednotlivých jeho členů, a tím upřít právo nezletilé N. na výživné odpovídající příjmovým a majetkovým poměrům otce a jeho životní úrovni. Nelze tedy dle přesvědčení odvolacího soudu akceptovat to, aby v rámci rozhodování o výživném pro nezletilé dítě bylo vycházeno jen z osobní spotřeby podnikatele, který by jinak převážnou část svých zisků dlouhodobě investoval zpět do svého podnikání, zhodnocení svého majetku, neboť v takovém případě by se tak dělo na úkor nezletilého dítěte a v rozporu s jeho zájmy. V takovém případě by hodnota majetku podnikatele stoupala, avšak nezletilé dítě by se na růstu hodnoty majetku ve vztahu k rozsahu výživného takového rodiče nijak nepodílelo (mohla by tak nastat situace, kdy rodič s mnohamilionovým majetkem by hradil jen minimální výživné). Na druhou stranu je však třeba umožnit v případě podnikatelů rozvoj jejich podnikatelské činnosti, neboť jinak by to opětovně nebylo v zájmu jejich nezletilých dětí, protože by to mohlo vést ke stagnaci i úpadku takového podnikání, a je proto třeba v přiměřeném rozsahu uvažovat s investicemi zisku do podnikání jako s nutnými výdaji. V posuzovaném případě je tedy třeba přihlídnout jak k výši příjmů a výdajů sdružení, ve kterém otec podniká, tak k výši investic, které jsou jím vynakládány, stejně tak jako k osobní spotřebě, která je poskytována oběma členům sdružení, tyto hodnoty vzájemně porovnat a poté dospět k závěru o tom, s jakou výší příjmů je třeba pro určení výživného v případě otce uvažovat, respektive po jejich vzájemném posouzení teprve uzavřít, jakého příjmu je v možnostech a schopnostech otce dosahovat.
38. Pokud se jedná o osobní spotřebu členů sdružení za roky 2012 až 2016, a to obou jeho členů, jak byla otcem předložena, bez zohlednění plateb označených jako životní pojištění, byla celkem na osobní spotřebu obou členů sdružení čerpána v roce 2012 částka 1 266 088 Kč, což by při 30% účasti otce na sdružení mělo činit na něj připadající částku 379 826 Kč, a tedy průměrně 31 652 Kč měsíčně, v roce 2013 částka 1 041 572 Kč, ze které 30% podíl činí částku 312 472 Kč, a tedy průměrně částku 26 039 Kč měsíčně, v roce 2014 částka 783 895 Kč, ze které 30% podíl činí 235 169 Kč, což představuje průměrně částku 19 597 Kč měsíčně, v roce 2015 částka 1 348 529 Kč, kdy 30% podíl představuje částku 404 559 Kč, tedy průměrně částku 33 713 Kč měsíčně, a v roce 2016 částka 1 063 975 Kč, kdy 30% podíl představuje částku 319 192 Kč, a tedy průměrně částku 26 599 Kč měsíčně. Odvolací soud pro úplnost dodává, že si je vědom toho, že v peněžních denících J. H. (sdružení) za roky 2015 a 2016 vykázaná celková osobní spotřeba neodpovídá výpočtu provedenému odvolacím soudem z celkového přehledu osobní spotřeby sdružení za roky 2012 až 2016, kdy pro rok 2015 je dle peněžního deníku vykazována spotřeba vyšší v částce 1 373 929 Kč a pro rok 2016 také vyšší v částce 1 114 137,95 Kč, ani tato disproporce však zásadní vliv na úvahy odvolacího soudu nemá, neboť v peněžním deníku jsou zřejmě do osobní spotřeby zahrnuty i platby životního pojištění. Podle daňové evidence předložené otcem za první pololetí roku 2018 činila vyplacená osobní spotřeba oběma členům celkem částku 531 222 Kč, kdy 30% podíl činí 159 366 Kč, a tedy průměrně částku 26 561 Kč měsíčně.
39. Otcem je však jako skutečná osobní spotřeba vykazována osobní spotřeba, která zdaleka nedosahuje té výše, která by jako 30% podíl na celkové osobní spotřebě s ohledem na účast otce na činnosti sdružení měla (mohla) být otci poskytována. Při určení výživného pro nezletilou N. nelze ale akceptovat, aby jednomu členu sdružení byla vyplácena osobní spotřeba v rozsahu podstatně nižším, než činí jeho podíl na činnosti sdružení ve vztahu k celkové vyplacené osobní spotřebě, a druhému členu v rozsahu podstatně vyšším, než kolik činí jeho podíl

na činnosti sdružení. Pokud tedy odvolací soud při svých úvahách uvažoval s osobní spotřebou otce, uvažoval s tou osobní spotřebou, která by odpovídala 30% podílu, kterým se otec na činnosti sdružení podílí, ve vztahu k celkové vykázané osobní spotřebě tak, jak byla odvolacím soudem zjištěna, tedy měsíčně v rozsahu částek 19 597 Kč až 33 713 Kč, průměrně za roky 2012 až 2016 a první polovinu roku 2018 tedy ve výši 27 433 Kč měsíčně.

40. Pokud se jedná o základ daně z příjmů fyzických osob z daňových příznání otce za roky 2012 až 2014, pak je třeba uvést, že tento základ daně nemá významnou vypovídací hodnotu ve vztahu k hodnocení příjmů otce a jeho možností a schopností příjem dosahovat, neboť v těchto letech uplatňoval otec výdajový paušál 80 %, a tedy daňový základ nepředstavuje rozdíl mezi daňově uznatelnými příjmy a skutečnými daňově uznatelnými výdaji. To, že z tohoto základu daně nelze vycházet při úvahách soudu, pak plyne rovněž z vypracovaného znaleckého posudku znalce Ing. Antonína Filipa, dle kterého při zohlednění skutečných daňově uznatelných výdajů by rozdíl mezi příjmy a výdaji vstupujícími do základu daně dle peněžních deníků činil u otce v roce 2012 částku 1 910 470 Kč (tedy o 1 426 258 Kč více než v daňovém příznání), v roce 2013 částku 1 414 863 Kč (tedy o 1 020 858 Kč více než v daňovém příznání) a v roce 2014 částku 1 744 664 Kč (tedy 1 311 460 Kč více než v daňovém příznání). Opětovně však v těchto částkách nejsou zahrnuty daňově neuznatelné výdaje a rovněž daňově neuznatelné příjmy, a tudíž se jedná opět pouze o dílčí údaj, ze kterého při svých úvahách může odvolací soud vycházet.
41. V letech 2015 a 2016 již dle znaleckého posudku znalce Ing. Antonína Filipa vykazovaný základ daně otce v podstatě odpovídal rozdílu mezi daňově uznatelnými skutečnými výdaji a daňově uznatelnými příjmy, v roce 2015 byl rozdíl 1 Kč (částka 898 904 Kč v daňovém příznání oproti částce 898 903 Kč uvedené znalcem) a v roce 2016 byl rozdíl 26 802 Kč (v daňovém příznání vykázaný základ daně 1 271 757 Kč a znalcem zjištěný 1 244 955 Kč), kdy v daňovém příznání otce byl daňový základ dále snižován odpisy v roce 2015 ve výši 393 006 Kč a v roce 2016 ve výši 544 175 Kč.
42. Pokud znalec Ing. Antonín Filip vypracoval doplněk znaleckého posudku, ve kterém k námitce otce a jím předloženým dokladům zohledňoval investice, pak pro rok 2012 vyčíslil rozdíl mezi příjmy vstupujícími do základu daně z příjmů a souhrnem výdajů sloužících na dosažení a zajištění příjmů a výdajů na pořízení dlouhodobému majetku připadající na otce na částku 1 408 364,51 Kč, pro rok 2013 na částku 906 537,26 Kč, pro rok 2014 na částku 1 605 619,28 Kč, pro rok 2015 na částku 799 806,69 Kč a pro rok 2016 na částku 728 434,03 Kč, které ve vztahu k nově předloženým důkazům zůstaly pro rok 2012, pro rok 2013 a pro rok 2016 nezměněny, pro rok 2014 byly pak nově stanoveny včetně výdajů na technické zhodnocení na částku 85 201,43 Kč a pro rok 2015 na částku 463 207,63 Kč. Ani v těchto údajích však nejsou zohledněny příjmy, které nevstupují do základu daně, a s výjimkou výdajů na pořízení dlouhodobého majetku, včetně technického zhodnocení, také další výdaje nesloužící na dosažení a zajištění příjmů. Ani takto zjištěné údaje znalcem tedy ne zcela přesně vypovídají o příjmových poměrech otce, respektive sdružení, ve kterém podniká, byť je třeba k nim ze strany odvolacího soudu přihlédnout.
43. Odvolací soud dále na podkladě peněžních deníků sdružení za roky 2015 a 2016 vypočetl rozdíl mezi celkovými příjmy a celkovými výdaji evidovanými v těchto peněžních denících bez osobní spotřeby a v takovém případě pro rok 2015 dospěl k celkovým příjmům, včetně vyplacených dotací, ve výši 6 266 242,58 Kč a celkovým výdajům bez osobní spotřeby ve výši 3 398 364,28 Kč, a tedy rozdíl mezi těmito příjmy a výdaji činil 2 867 878,30 Kč, z toho 30% podíl připadající částku 860 363,49 Kč, což průměrně představuje 71 697 Kč měsíčně, pro rok 2016 pak celkové příjmy činily 9 942 874 Kč, celkové výdaje bez osobní spotřeby 7 063 339,16 Kč, a tedy rozdíl mezi těmito příjmy a výdaji činil 2 879 534,84 Kč, 30% podíl pak částku 863 860,45 Kč, což představuje průměrně měsíčně částku 71 988 Kč.
44. Dle daňového příznání k dani z příjmů fyzických osob otce za rok 2017 daňový základ z podnikání bez odpisů činil 1 212 592 Kč (příjmy částku 2 697 521 Kč a výdaje částku 1 484 929

Kč), odpisy 490 721 Kč, a tedy vykázaný daňový základ pro daň z příjmů fyzických osob částku 721 871 Kč, vedle toho otec vykázal úhrn příjmů od všech zaměstnavatelů (město [REDAKCE]) ve výši 36 192 Kč. Podle daňové evidence J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] za první pololetí roku 2018 dále činily příjmy zahrnované do základu daně celkem 3 652 246,19 Kč a výdaje zahrnované do základu daně celkem 1 370 507,08 Kč, rozdíl tedy 2 281 739,11, kdy 30% podíl po zaokrouhlení činí 684 522 Kč, celkové příjmy pak 3 721 707 Kč, celkové výdaje bez osobní spotřeby 2 186 924,95 Kč, rozdíl tedy 1 534 782,05 Kč a 30% podíl po zaokrouhlení tedy 460 435 Kč, což představuje průměrně měsíčně částku 76 739 Kč.

45. Pokud se jedná o otcem předkládaná vyúčtování hospodaření sdružení za roky 2012 až 2017, pak ani tato vyúčtování hospodaření sdružení neskytají náležitý podklad pro určení skutečného příjmu otce, neboť je v nich vycházeno z daňových základů, které však neodpovídají všem příjmům sdružení a ani všem jeho výdajům, zejména v letech 2012 a 2014 pak vycházely ze základu daně při uplatnění 80% výdajového paušálu, který však skutečným daňově uznatelným výdajům neodpovídal. Z těchto listin však lze čerpat údaje o tom, v jaké výši byly spláceny úvěry sdružení a v jaké výši byly hrazeny splátky zemědělské půdy zakoupené druhým účastníkem sdružení J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] (v roce 2012 podíl připadající na otce 175 818 Kč, v roce 2013 podíl připadající na otce 175 469 Kč, v roce 2014 podíl připadající na otce 117 385 Kč, v roce 2015 podíl připadající na otce 79 925 Kč, v roce 2016 podíl připadající na otce 69 169,41 Kč, v roce 2017 podíl připadající na otce 66 616 Kč) a v jaké výši byly hrazeny za otce náklady na zdravotní a sociální pojištění (ty lze čerpat také z přehledů o příjmech a výdajích otce pro okresní správu sociálního zabezpečení a VZP ČR pro roky 2012 až 2014) a daň z příjmu fyzických osob (pro rok 2012 113 815 Kč, pro rok 2013 178 860 Kč, pro rok 2014 96 955 Kč, pro rok 2015 136 986 Kč, pro rok 2016 136 156 Kč, pro rok 2017 268 897 Kč). S ohledem na účast otce v daném sdružení je třeba uvažovat tak, že se musí podílet rovněž na nákladech úvěrů a i na nákladech splátek zemědělské půdy zakoupené J. [REDAKCE] H. [REDAKCE], která mu má být po úplném splacení v rozsahu 30 % převedena. Na druhou stranu však výše uvedené znamená, že otec tímto způsobem rovněž zlepšuje své majetkové poměry, neboť po zaplacení kupních cen zemědělské půdy, měla by mu být v rozsahu 30 % převedena, čímž by do svého vlastnictví nabytý majetek nemalé hodnoty (v řádech desítek hektarů pozemků a milionů korun – viz kupní smlouvy uzavřené J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] s Pozemkovým fondem České republiky a výpisy z katastru nemovitostí ohledně vlastnictví J. [REDAKCE] H. [REDAKCE]).
46. Pokud matka nezletilé namítala, že nebyly předloženy veškeré kupní smlouvy týkající se pozemků ve vlastnictví J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] uzavřené s Pozemkovým fondem České republiky, pak odvolací soud dle údajů z katastru nemovitostí zjistil, že otec vlastníkem jiných zemědělských pozemků než v rozsahu přibližně cca 3 ha (28 907 m²) v k.ú. [REDAKCE] (zjištěno z výpisu z katastru nemovitostí pro k.ú. [REDAKCE], listu vlastnictví č. [REDAKCE] ke dni 18. 7. 2018) není, a tudíž se vlastníkem dalších pozemků nestal, odvolací soud nepovažoval tedy za nutné další kupní smlouvy zajišťovat, neboť jeho úvaha odvíjí se od toho, že otec se na hrazení pozemků nabytých J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] prostřednictvím sdružení podílí a tímto způsobem s ohledem na uzavřenou smlouvu o sdružení vytváří si prostor pro rozmnožení svého vlastního majetku. Tato úvaha odvolacího soudu je v poměrech projednávané věci pro určení výživného dostačující.
47. Stejně tak s ohledem na údaje, které měl odvolací soud k dispozici, nepovažoval za nutné oceňovat majetek, se kterým sdružení otce podnikání, neboť tento majetek slouží právě k podnikání a vytváření zisku sdružení, s nímž bude odvolacím soudem při úvaze o výživném pro nezletilou N. [REDAKCE] uvažováno, nejedná se však o majetek, jehož okamžitým prodejem by otec měl a mohl získat prostředky pro hrazení výživného ve prospěch nezletilé, v úvaze odvolacího soudu se tento majetek odráží pouze v tom, že otec se podílí na podnikání sdružení se značným majetkem, kdy část tohoto majetku měla by být za splnění podmínek uzavřené smlouvy o sdružení na něj rovněž v budoucnu převedena.
48. Odvolací soud tedy s přihlédnutím k celkové osobní spotřebě obou členů sdružení, rozsahu

příjmů a výdajů sdružení, realizovaným investicím, zhodnocování majetku sdružení, avšak také s přihlédnutím k potřebě umožnit investice do majetku sdružení a rovněž vytvářet rezervu pro provoz sdružení, uzavírá, že je namístě uvažovat s takovým příjmem otce, který by dle přesvědčení odvolacího soudu mohl být otci z podnikání sdružení vyplácen, aniž by bylo toto podnikání sdružení jakkoli ohroženo a mohlo se nadále rozvíjet, tedy s částkou kolem 36 000 až 40 000 Kč čistého měsíčně, průměrně tedy cca 38 000 Kč čistého měsíčně, tedy průměrně přibližně dvakrát více než činí otcem vykazovaná osobní spotřeba, ale naopak jen ve výši přibližně jedné poloviny 30% podílu otce na rozdílu celkových výdajů a příjmů sdružení, ve kterém podniká, v letech 2015 a 2016 a v první polovině roku 2018 (kdy právě tento rozdíl má dle odvolacího soudu nejvyšší vypovídací hodnotu ohledně skutečného zisku sdružení).

49. K tomu je dále třeba připočíst odměnu, která je otci vyplácena za výkon funkce [REDAKCE] města [REDAKCE], v částkách průměrně 2 550 Kč hrubého měsíčně (zjištěno z přehledu výplat mezd za první pololetí roku 2016 ze dne 24. 8. 2016 a dále z potvrzení města [REDAKCE] ze dne 10. 8. 2018), tedy odvolací soud pro účely výživného uvažuje s příjmem otce v celém sledovaném období v rozsahu částky kolem 40 000 Kč čistého měsíčně, jako s příjmem, jehož dosažení bylo v možnostech a schopnostech otce při zohlednění druhu a úspěšnosti jeho podnikání.
50. Odvolací soud tedy uzavírá, že nelze přisvědčit ani otci ani matce ohledně výše příjmu, s jakým by mělo být u otce pro určení výživného uvažováno s tím, že částku čistého příjmu ve výši 40 000 Kč měsíčně považuje odvolací soud za adekvátní všem zjištěným skutečnostem, kdy takto uvažovaný příjem je vysoce nadstandardní oproti průměrné mzdě v České republice v tomto období. Oproti době předchozího rozhodování soudu o výživném došlo tedy k významnému nárůstu příjmu otce, tedy nárůstu na osminásobek předchozího příjmu, se kterým bylo soudem uvažováno.
51. V případě otce dále přihlédl odvolací soud rovněž k tomu, že otec své bytové potřeby uspokojuje v bytovém domě ve vlastnictví J[REDAKCE] H[REDAKCE], který tvoří majetek sdružení, ve kterém otec podniká, že z prostředků sdružení bylo do tohoto majetku významně (v řádu milionů korun) investováno (viz přehled investic v roce 2014 čl. 448 spisu) a že otec v souvislosti s bydlením podle vlastního prohlášení hradí jenom náklady spojené s odběrem elektrické energie ve výši cca 4 300 Kč měsíčně (k tomu srovnej také předpis záloh elektřiny ze dne 14. 9. 2016 a ze dne 17. 9. 2017), a tudíž rovněž v tomto směru jsou náklady otce významným způsobem snižovány oproti matce, která náklady svého bydlení a bydlení nezletilé nést musí, a to jak v souvislosti s hrazením úvěrů na pořízení a rekonstrukci bydlení, tak v souvislosti s náklady spojenými s užíváním bytu.
52. Dle názoru odvolacího soudu jím uvažovaný příjem, kterého by mě být otec schopen dosáhnout, odpovídá i jeho životní úrovni, která je sice dobrá, ale není výrazně nadstandardní, jak tvrdí matka, pokud otec žije ve větším rekonstruovaném a vybaveném bytě nikoli ale např. ve velkém rodinném domě (luxusní vile) s velkou zahradou, bazénem apod., a pokud podle předložených výpisů z účtu otec nevynakládá ani nadstandardní výdaje, ať už v souvislosti s vedením své domácnosti či volnočasovými aktivitami, na druhou stranu je však otec schopen bez potřeby zadlužování potřeby své a své současné rodiny uspokojovat.
53. Pro úplnost ještě odvolací soud dodává, že v případě nemovitého majetku otce v katastrálním území [REDAKCE] (zjištěno z výpisu z katastru nemovitostí pro k. ú. [REDAKCE], listu vlastnictví č. [REDAKCE] ke dni 18. 7. 2018) nemá odvolací soud důvod odchytil se od závěrů soudu prvního stupně přijatých na základě provedeného dokazování (zejména výslech svědkyně H[REDAKCE] Z[REDAKCE]) ohledně důvodů, proč je tento majetek vlastnický připsán otci, aniž by hradil jeho kupní cenu, a ohledně toho, že otec žádný příjem z tohoto majetku nerealizuje a realizovat ani nemůže, a tudíž existence tohoto majetku ani úvahu odvolacího soudu ohledně rozsahu vyživovací povinnosti otce neovlivňuje.
54. Pokud se jedná o současnou přítelkyni (družku) otce K[REDAKCE] K[REDAKCE], pak odvolací soud z provedených důkazů zjistil příjmy K[REDAKCE] K[REDAKCE] v období od července 2015 do současné

doby s tím, že údaje týkající se v období prvního pololetí roku 2015 předloženy nebyly s tím, že dle otce k dispozici nejsou. Odvolací soud vychází z toho, že v této době byla jí poskytována peněžitá pomoc v mateřství, aniž by však byla zjištěna její přesná výše. V následujícím období od 1. 7. 2015 do 31. 10. 2017, s výplatou dávky od měsíce srpna 2015 do měsíce listopadu 2017 pobírala K██████ K██████ rodičovský příspěvek a poté od 18. 11. 2017 do 3. 8. 2018 opět peněžitou pomoc v mateřství, kdy rodičovský příspěvek činil od měsíce srpna 2015 do měsíce srpna 2017 částku 7 096 Kč, v měsících září a říjnu 2017 částku 11 500 Kč a v měsíci listopadu 2017 částku 19 600 Kč (zjištěno z přehledu vyplacených dávek státní sociální podpory ze dne 20. 7. 2018, z oznámení o přiznání dávky státní sociální podpory ze dne 7. 7. 2015 a rozhodnutí o odnětí dávky státní sociální podpory ze dne 8. 11. 2017) a peněžitá pomoc v mateřství částku kolem 16 000 Kč čistého měsíčně (zjištěno potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení ████████ ze dne 31. 7. 2018). K██████ K██████ je rovněž vlastníci nemovitého majetku, a to bytu v k. ú. ████████ (zjištěno z výpisů z katastru nemovitostí pro k. ú. ████████, listu vlastnictví č. ████████ a ████████ k datu 18. 7. 2018), ze kterého by jí měl plynout příjem z pronájmu, který byl v roce 2015 uváděn na částku 1 600 Kč měsíčně (zjištěno ze zprávy Magistrátu města ████████ ze dne 26. 11. 2015) a jiný údaj ohledně něj nebyl v průběhu řízení sdělen a zjištěn.

55. S ohledem na své příjmové a majetkové poměry a rovněž osobní péči o nezletilého V██████, J██████ a A██████, je K██████ K██████ povinna podílet se na výživě těchto nezletilých dětí ve finančním vyjádření pouze v minimálním rozsahu, a tedy v převažujícím rozsahu musí zajišťovat výživu těchto nezletilých jejich otec R██████ K██████. Vyživovací povinnost otce ke K██████ K██████ s ohledem na její vlastní příjem a vyživovací povinnosti otce k nezletilým dětem, jakož i s ohledem na vedení společné domácnosti s otcem, je pak dle názoru odvolacího soudu plněna otcem formou zabezpečování provozu společné domácnosti.
56. Dávky státní sociální podpory jiným osobám (matce, otci a nezletilým dětem) než K██████ K██████ v rozhodném období vyplaceny nebyly, žádné osobě nebyly vyplaceny dávky pomoci v hmotné nouzi (sdělení Úřadu práce České republiky ze dne 20. 7. 2018).
57. Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl odvolací soud k závěru, že od doby posledního rozhodování soudu došlo k významným změnám v poměrech rodičů i nezletilých, které změnu předchozího rozhodnutí soudu o výživném ve smyslu ustanovení § 99 odst. 1 věta první zákona o rodině i § 923 odst. 1 občanského zákoníku umožňují (odůvodňují), a to již od 2. 11. 2012, neboť nepochybně již v té době došlo k významným změnám v poměrech obou rodičů i nezletilých, protože došlo k nárůstu příjmů na straně obou rodičů oproti uvažovanému příjmu v době předchozího rozhodování soudu o výživném a rovněž k významnému nárůstu potřeb nezletilých.
58. Pro dobu od 2. 11. 2012 do 31. 1. 2015, kdy matku tížily dvě vyživovací povinnosti k dětem a otec jen jedna vyživovací povinnost k nezletilé N██████, dle názoru odvolacího soudu zákonným kritériím zákona o rodině s účinností do 31. 12. 2013 a zákonným kritériím občanského zákoníku 2012 s účinností od 1. 1. 2014, tedy schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům obou rodičů, jakož i jejich životní úrovni na straně jedné, a na druhé straně potřebám nezletilých a jejím majetkovým poměrům, s přihlédnutím k osobní péči o nezletilou odpovídá výživné hrazené otcem ve výši 7 000 Kč měsíčně, tedy ve výši 17,5% odvolacím soudem uvažovaných příjmů otce. Při uvažovaném výživném hrazeném matkou ve výši 3 600 Kč (po zohlednění převažující osobní péče matky o nezletilou), tedy ve výši 12% příjmu matky uvažovaného odvolacím soudem, představuje částka určená pro nezletilou 10 600 Kč měsíčně, která je dostatečná v tomto období odůvodněné potřeby nezletilých pokrýt, včetně tvorby určitých úspor pro nezletilou ze strany obou rodičů (životní pojištění ze strany otce ve výši 500 Kč měsíčně, jak bude ještě dále rozebráno, a stavební spoření ve výši 500 Kč měsíčně a životní a úrazové pojištění Lvíček ve výši 500 Kč měsíčně hrazené ze strany matky).
59. V období od 1. 2. 2015 do 30. 6. 2015, ve kterém otci přibyla další vyživovací povinnost k nezletilému V██████ a rovněž vyživovací povinnost k neprovdané matce V██████ K██████

K■■■■ odpovídá zákonným kritériím výživné hrazené otcem ve výši 6 200 Kč měsíčně, neboť je třeba s ohledem na přibytí vyživovacích povinností otci dříve uvažované výživné snížit, avšak současně je třeba přihlédnout k tomu, že došlo za dobu více jak dvou let od 2. 11. 2012 k určitému nárůstu potřeb nezletilé N■■■■ přirozenou cestou, a tudíž není možno přistoupit k významnější úpravě výživného. S ohledem na věk nezletilého V■■■■ je přitom třeba uvažovat u něj s menšími potřebami než u nezletilé N■■■■, čemuž odpovídá u nižší uvažované výživné od otce pro něj. V tomto období uvažované výživné, které mělo být hrazeno otcem, tedy představuje 15,5 % odvolacím soudem uvažovaného příjmu otce, přičemž v případě matky uvažuje odvolací soud s výživným vyšším oproti předchozí době cca na částku 4 200 Kč měsíčně, tedy 14% jejího příjmu, neboť s ohledem na nárůst počtu vyživovacích povinností otce musí se nyní matka více na výživném pro nezletilou N■■■■ podílet, přičemž s ohledem na její narůstající věk také postupně klesá potřeba osobní péče matky o nezletilou. I v tomto období odvolacím soudem uvažované celkové výživné od obou rodičů ve výši 10 400 Kč měsíčně je způsobilé odůvodněné potřeby nezletilé N■■■■, včetně tvorby úspor oběma rodiči, pokrýt.

60. Pro období od 1. 7. 2015 do 31. 8. 2016 zákonným kritériím občanského zákoníku 2012 odpovídá výživné pro nezletilou od otce ve výši 5 800 Kč měsíčně, tedy 14,5% odvolacím soudem uvažovaného příjmu otce, neboť pro tuto dobu je třeba zohlednit to, že matce ubyla vyživovací povinnost k již zletilé dceři I■■■■, a tudíž matka nezletilé N■■■■ byla schopna podílet se vyšší měrou na hrazení potřeb nezletilé N■■■■, a je tudíž třeba s přihlédnutím k dalším vyživovacím povinnostem otce výživné pro toto období opět upravit. Odvolací soud tedy v tomto období uvažuje s výživným hrazeným matkou ve výši 4 800 Kč měsíčně, tedy 17% jejího příjmu, kdy opět stále zohledňuje vyšší podíl osobní péče matky o nezletilou než otce, avšak i nadále uvažuje s postupným poklesem této osobní péče s ohledem na narůstající věk nezletilé. Celková částka 10 600 Kč měsíčně je i v tomto období způsobilá veškeré odůvodněné potřeby nezletilé N■■■■ pokrýt.
61. S účinností od 1. 9. 2016 do 31. 12. 2017 je třeba dle zákonných kritérií občanského zákoníku 2012 dle názoru odvolacího soudu uvažovat s výživným vyšším, které je povinen otec hradit, neboť matce od 1. 9. 2016 ubyl příjem v podobě vdovského důchodu, a tím došlo ke snížení schopností a možností matky podílet se na úhradě potřeb nezletilé N■■■■. S ohledem na to, že se jedná o významný pokles v příjmech matky o částku cca 8 000 Kč měsíčně (cca 27% jejího příjmu), je to opět otec, který je povinen se s ohledem na svůj vyšší příjem (nyní uvažovaný téměř dvojnásobný oproti matce), byť má více vyživovacích povinností než matka (v lednu 2017 mu ale odpadla vyživovací povinnost ke K■■■■ K■■■■, přičemž K■■■■ K■■■■ v období měsíců září 2017 až listopadu 2017 pobírala vyšší příjem než předtím, což jí umožňovalo podílet se více na uspokojování potřeb nezletilého V■■■■, a nezletilý V■■■■ je stále nízkého věku, čemuž odpovídají jeho potřeby), opět vyšší měrou podílet se na úhradách potřeb nezletilé N■■■■, které potřeby přirozenou cestou opět také mírně vzrostly, a to právě částkou 6 800 Kč měsíčně, tedy 17% jeho příjmu uvažovaného odvolacím soudem. U matky pak odvolací soud uvažuje s výživným ve výši 4 000 Kč, tedy cca 18% jejího příjmu uvažovaného odvolacím soudem. Celkové výživné hrazené oběma rodiči ve výši 10 800 Kč i v tomto období všechny odůvodněné potřeby nezletilé pokrývá.
62. Pro období od 1. 1. 2018 do 31. 7. 2018 je třeba dále uvažovat s nižším výživným hrazeným otcem než v předchozím období, neboť otci přibýly další dvě vyživovací povinnosti k nezletilým dětem J■■■■ a A■■■■ a opět mu vznikla vyživovací povinnost k jejich matce K■■■■ K■■■■, jejíž příjem však v tomto období v převážném rozsahu představoval částku kolem 16 000 Kč čistého měsíčně, a tedy s vyživovací povinností otce vůči ní je třeba uvažovat jen v minimálním rozsahu. S ohledem na to, že opětovně došlo k nárůstu potřeb nezletilé přirozenou cestou, kdy v této době již přesáhla věk ■■■ let, není možno snížit výživné oproti předchozímu období příliš výrazně, nýbrž jen na částku 6 000 Kč měsíčně, tedy na 15% příjmu otce uvažovaného odvolacím soudem. Oproti tomu je v případě matky nutné uvažovat s vyšším výživným hrazeným pro

nezletilou v částce 4 800 Kč měsíčně, tedy cca 22% jejího příjmu uvažovaného odvolacím soudem, neboť se musí na uspokojování jejích potřeb, má-li jen jednu vyživovací povinnost, podílet vyšší měrou a rovněž vyšším procentem ze svých příjmů než otec, který má sice vyšší příjem, ale čtyři vyživovací povinnosti, přičemž i dále klesá podíl osobní péče o nezletilou, kterou by bylo výživné ve finanční podobě vyvažováno. Celkové výživné od obou rodičů ve výši 10 800 Kč měsíčně je i nadále plně způsobilé veškeré potřeby nezletilé N. pokrýt.

63. S účinností od [REDAKCE], kdy odvolací soud přihlédl k nástupu nezletilé na střední školu, Obchodní akademii v [REDAKCE], kdy nástup na střední školu v souladu s ustálenou judikaturou vždy představuje výrazný nárůst v potřebách nezletilého dítěte, byť se jedná o střední školu v místě bydliště nezletilé (odvolací soud uvažuje s nárůstem o cca 1000 až 1500 Kč měsíčně s ohledem na hrazení učebnic a dalších školních pomůcek na střední škole, hrazení většího počtu školních akcí), a přistoupil opětovně ke stanovení vyššího výživného otci než v předchozím období, a to v částce 6 800 Kč měsíčně, tedy 17% jeho příjmů uvažovaných odvolacím soudem, které je i při existenci tří vyživovacích povinností k nezletilým dětem a vyživovací povinnosti ke K. K. s ohledem na své celkové poměry otec schopen dle názoru odvolacího soudu plnit. Rovněž u matky uvažuje odvolací soud s vyšším výživným s ohledem na nárůst potřeb nezletilé, a to v částce 5 200 Kč měsíčně, tedy cca 24% jejího příjmu uvažovaného odvolacím soudem. Výživné od obou rodičů v celkové výši 12 000 Kč je tak i při studiu střední školy způsobilé potřeby nezletilé plně pokrýt.
64. Veden výše uvedenými úvahami tedy odvolací soud postupem dle ust. § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil rozsudek soudu prvního stupně ve spojení s výroky II. a III. usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 4. 2018, č. j. 0 P 358/2015-537, tak, že otci uložil povinnost platit na výživu nezletilé N. P. v období od 2. 11. 2012 do 31. 1. 2015 částku 7 000 Kč měsíčně, v období od 1. 2. 2015 do 30. 6. 2015 částku 6 200 Kč měsíčně, v období od 1. 7. 2015 do 31. 8. 2016 částku 5 800 Kč měsíčně, v období od 1. 9. 2016 do 31. 12. 2017 částku 6 800 Kč měsíčně, v období od 1. 1. 2018 do 31. 7. 2018 částku 6 000 Kč měsíčně a s účinností od 1. 8. 2018 částku 6 800 Kč měsíčně, splatné vždy do každého 15. dne v měsíci k rukám matky.
65. Dále se odvolací soud zabýval tím, zda otci vznikl nedoplatek na takto odvolacím soudem stanoveném výživném, kdy při této úvaze vyšel odvolací soud z toho, že otec měl celkem na výživném tak, jak bylo odvolacím soudem stanoveno, zaplatit částku za období od 2. 11. 2012 do 31. 8. 2018 ve výši 458 567 Kč, že na tomto výživném matce zaplatil částku 277 900 Kč (do 1. 11. 2015 pravidelně měsíčně částku 3 000 Kč a s účinností od 1. 11. 2015 měsíčně částku 5 000 Kč měsíčně při zohlednění doplacení dluhu otcem dle prvního rozsudku soudu prvního stupně – shodná tvrzení rodičů), dále že otec zaplatil na životním pojištění pro nezletilou, které na plnění vyživovací povinnosti otce odvolací soud započtl, neboť se jedná o investiční životní pojištění, kdy nezletilé N. bude po jeho ukončení vyplacena odpovídající částka, částku 34 983 Kč (500 Kč měsíčně- viz výpis z účtu životního pojištění k datu 31. 12. 2015, výpisy z účtu otce za dobu od 1. 1. 2017 do 30. 6. 2018) a že na kapesném pro nezletilou, kterým svoji vyživovací povinnost vůči ní nepochybně rovněž otec plnil, zaplatil celkem částku 22 000 Kč, kdy odvolací soud s ohledem na rozporná tvrzení rodičů ohledně počátku plnění kapesného ve prospěch nezletilé vyšel z výpovědi nezletilé před soudem prvního stupně dne 31. 1. 2017, dle které lze, jak to učinil soud prvního stupně, počátek plnění kapesného vztáhnout právě k lednu 2015. Odvolací soud uvažoval s plněním kapesného v částce 500 Kč měsíčně až do současné doby, neboť matka plnění kapesného poslední tři měsíce roku 2018 ve vyšší míře popřela a žádné důkazy k tomu předloženy nebyly. Celkem takto otec na vyživovací povinnosti k nezletilé N. v období od 2. 11. 2012 do 31. 8. 2018 splnil částku 334 883 Kč, a tedy rozdíl mezi stanoveným výživným a jeho plněním v této výši představuje částku 123 684 Kč.
66. V průběhu řízení bylo otcem tvrzeno a rovněž prokázáno, mimo jiné i výpovědí samotné nezletilé před soudem prvního stupně, případně potvrzeno i matkou, že otec poskytl další plnění nad rámec výživného v těchto letech, a to příspěvky na dovolenou a školu v přírodě v celkové výši 37 500 Kč

a příspěvek na zakoupení dveří do dětského pokoje nezletilé ve výši 6 000 Kč. Tyto platby otce, které lze považovat rovněž za plnění vyživovací povinnosti vůči nezletilé, neboť se týkají úhrady jejích potřeb, započítal soud v plném rozsahu, tedy v částce 43 500 Kč. Zbývá tak neuhrazená částka výživného ve výši 80 184 Kč.

57. Otec tvrdil a bylo i vypořádání nezletilé N. před soudem prvního stupně prokázáno, že jí otec poskytl ještě další movité věci. Jejich hodnotu ve výši 31 410 Kč otcem vyčíslenou za roky 2013 až 2016 však odvolací soud započítal pouze zčásti, neboť zčásti se i podle výpovědi nezletilé a tvrzení matky jednalo o dárky, které byly otcem nezletilé poskytovány k výročím a Vánocům, které na plnění výživného započítávány nejsou a se kterými je běžně nad rámec stanovovaného výživného uvažováno (stejně jako s uspokojováním potřeb nezletilé N. po dobu styku s otcem, za kterým dle své výpovědi před soudem prvního stupně stále ráda jezdila). Dle úvahy odvolacího soudu tedy pouze v rozsahu přibližně jedné třetiny lze takto poskytnuté plnění započíst na plnění vyživovací povinnosti otce, tedy v tom rozsahu, v kterém je možno uvažovat, že se o dárky jednat nemuselo či svou hodnotou běžné dárky mírně převyšovalo. Odvolací soud tedy uvažuje s částkou kolem 10 000 Kč jako s dalším plněním ze strany otce, konkrétně pak s částkou 10 184 Kč. Nedoplatek na výživném od otce za výše uvedenou dobu po zohlednění veškerých plnění činí tedy 70 000 Kč.
58. Odvolací soud proto uložil otcovi za povinnost nedoplatek na výživném za dobu od 2. 11. 2012 do 31. 8. 2018 v celkové výši 70 000 Kč zaplatit nezletilé k rukám její matky, a to do 31. 10. 2018 (§ 160 odst. 1 věta za středníkem o. s. ř.), kdy odvolací soud přihlédl k tomu, že se jedná o nedoplatek výživného, které mělo být otcem již poskytnuto a nezletilou spotřebováno, a není proto namístě stanovovat delší lhůtu ke splnění této povinnosti, když dle přesvědčení odvolacího soudu majetkové poměry otce s přihlédnutím k výsledkům hospodaření sdružení, ve kterém otec podniká, mu v této lhůtě takto stanovený nedoplatek na výživném umožňují zaplatit. Odvolací soud k tomu ještě poznamenává, že tato částka musí být matkou využita ve prospěch nezletilé, přičemž lze předpokládat, že prostřednictvím této částky bude umožněn rozvoj těch zájmů nezletilé, které dle tvrzení matky nemohly být s ohledem na nedostatek finančních prostředků v předchozí době rozvíjeny.
59. Přistoupil-li odvolací soud ke změně napadeného rozsudku soudu prvního stupně, pak v souladu s ustanovení § 224 odst. 1, 2 o. s. ř. rozhodoval znovu o náhradě nákladů řízení účastníků i státu v tomto řízení před soudy obou stupňů.
70. S ohledem na výsledek tohoto sporu a charakter tohoto řízení dospěl odvolací soud k závěru, že náklady řízení hrazené státem v celkové výši 28 214,50 Kč (znalečné zaplacené znalci Ing. Antonínu Filipovi) jsou ve smyslu ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. povinni nahradit oba rodiče každý rovným dílem, a to ve lhůtě dvou měsíců ode dne právní moci tohoto rozsudku (odvolací soud poskytl rodičům stejně jako soud prvního stupně lhůtu delší než třídenní dle ust. § 160 odst. 1 věta za středníkem o. s. ř.) na účet Okresního soudu v Karlových Varech. Odvolací soud přitom ani u jednoho z rodičů neshledal předpoklady pro jeho osvobození od soudních poplatků, a tudíž jim povinnost k této náhradě mohla být dle ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. uložena, přičemž odvolací soud neshledal důvodné námitky matky v tom směru, že by tyto náklady měly být hrazeny jenom otcem. Odvolací soud přitom přihlédl k tomu, že znalecký posudek byl sice zpracován za účelem zjištění výsledku hospodaření sdružení, ve kterém otec podniká, resp. zisku, který na otce připadá, avšak nemohl odhlédnout od výsledku tohoto řízení, ve kterém se svým návrhem na zvýšení výživného matka uspěla i přes zpracovaný znalecký posudek pouze částečně.
71. O nákladech řízení účastníků rozhodl odvolací soud podle ustanovení § 23 z. ř. s. tak, že žádný z účastníků právo na jejich náhradu před soudy obou stupňů nemá, neboť zde neshledal takové okolnosti případu, které by jiné rozhodnutí o náhradě nákladů řízení odůvodňovaly, ostatně toto rozhodnutí odvolacího soudu odpovídá závěrečnému návrhu obou rodičů před odvolacím soudem.

72. Nakonec odvolací soud vyjádřil ve výroku V. tohoto rozsudku, že tímto rozsudkem je změněn předchozí rozsudek o výživném pro nezletilou N[REDACTED], tedy rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 26. 11. 2002, č. j. 20 Nc 114/2002-17.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Plzeň 30. srpna 2018

JUDr. Jana Šalomounová v. r.
předsedkyně senátu